

มุมมองจากฝรั่งพูดไทย...หน้าคิด..หน้าศึกษา..ตอน.ปฏิวัติค่านิยมเก่า

นำเสนอเมื่อ : 12 พ.ค. 2552

ปฏิวัติค่านิยมเก่า

ปฏิวัติค่านิยมเก่า

ผมไม่ค่อยสนใจเรื่องเงิน ไม่อยากมีรถยนต์ ไม่อยากมีบ้านใหญ่ อยากมีบ้านเล็กๆ อยากมีครอบครัวเล็กๆ ที่มีความสุข ไม่สนใจเรื่องวัตถุ ผมอยากอยู่แบบง่ายๆ เมื่อก่อนไม่รู้เขาเรียกว่าอะไร แต่ตอนนี้รู้ว่าเขาเรียกมันกนอยู่ สันโดษ ที่อังกฤษเขาว่าผมบา เป็นเด็กนิสัยเสีย เพราะพ่อแม่ส่งให้เรียนหนังสือ แต่ไม่เอาความรู้อะไรไปหาเงิน เขาหาว่า เด็กที่ไม่คิดทำงานนั้น นิสัยเสีย

หลังจากเรียนจบแล้ว ผมก็เอาปริญญาให้พ่อแม่ตามที่ท่านอยากได้ แล้วผมก็ไปทำงานก่อสร้าง แบกอิฐแบกปูนอยู่ ๑๐ ปี ช่วงนั้นชาวบ้านบอกว่า ผมบาแค้นครับ

แต่เป็นเรื่องที่ผมอยากเรียนรู้ชีวิต อยากรู้จักตัวเอง ว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด มีความอดทนมั้ย ทำในสิ่งที่เราไม่น่าจะทำได้มั้ย ท้าทายตัวเองบ้าง อยากผ่านชีวิตที่ลำบากบ้าง

ผมอยู่ในสังคมของคนมีเงิน เขาจะพูดถึงแต่เรื่องเงิน คุณมีรถยี่ห้ออะไรบ้าง มีกี่คัน คุณมีบ้านใหญ่ ขนาดไหน ลูกของคุณเรียนที่ไหน เอาลูกมาแข่งขันกัน จบจากที่ไหนบ้าง จบจากเคมีปริญญาตรี จบจากมหาวิทยาลัยลอนดอน แต่ผมกลับคิดว่า ชีวิตน่าจะมีอะไร มากกว่านั้น ช่วงนั้นผมไม่รู้ชีวิตคืออะไร แต่ที่รู้แน่ๆ คือไม่ใช่เงิน ไม่ใช่บ้าน ไม่ใช่ปริญญา ต้องมีสิ่งอื่น ซึ่งผมไม่รู้ว่ามีอันอยู่ที่ไหน ผมก็เลยมาลองแบกอิฐ แบกของหนักไว้ก่อน เดินแบกอิฐไปมา วันละสาม-สี่พันเที่ยว มันอิสระ เรามีเวลาคิด ได้รู้จักคนอื่น และได้สร้างความเข้มแข็ง ใหล่างกาย แล้วจิตใจเราก็เข้มแข็งขึ้นด้วย

ชาวบ้านธรรมดาที่อังกฤษนั้น จริงๆ เขาลำบากกว่าคนไทยมาก เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่ผมได้เห็น ชีวิตของชาวบ้านที่อังกฤษแย่มาก คนที่นั่น ๖๐% ไม่มีบ้าน ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดา จะไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน ต้องไปเช่าบ้านจากเจ้านายตลอดชีวิต ๙๙% ไม่มีใครมีที่ทำกิน แล้วก็อยู่ในเมือง เป็นขี้ข้าเขาหมด แม่แต่เป็นผู้จัดการก็เป็นขี้ข้าด้วย เพราะไม่มีใครพึ่งตนเอง ไม่มีใครมีที่ทำกิน จะไปทำอะไร ช่วยตัวเองก็ไม่ได้ จะไปสุขอะไรก็ไม่ได้ ต้องไปหาเงิน ชีวิตอยู่กับเงินอย่างเดียว เงินเยอะ ก็มีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้เงินน้อยคุณภาพชีวิตก็ไม่ค่อยสูงเท่าไรอ่านต่อ